

Story

Strasbourg, Bruselj in Luksemburg – trije sedeži Evropskega parlamenta

Uradni sedež Evropskega parlamenta je v Strasbourgu, vendar parlamentarni odbori zasedajo v Bruslju, medtem ko je generalni sekretariat v Luksemburgu. Takšna razdelitev je bila potrjena leta 1992 na Evropskem svetu v Edinburghu in zapisana v Amsterdamski pogodbi leta 1999. Razlogi so predvsem zgodovinske narave, samo izvajanje dogovora pa ni vedno enostavno.

Če se želite sestati z evropskim poslancem, se morate vedno jasno dogovoriti, kje bo srečanje. Lahko sklepate, da boste parlamentarca našli v Strasbourgu, kjer je uradni sedež ustanove, in boste šele na kraju samem ugotovili, da vas sogovornik čaka v Bruslju - ali obratno. In zakaj Evropski parlament deluje na treh koncih?

Leta 1951 je bilo predvideno, da bi imele vse institucije takrat ustanovljene Evropske skupnosti za premog in jeklo (ESPJ) sedež v Bruslju. S predlogom so se strinjali vsi voditelji takratnih članic - razen belgijskega premiera, ki se je zavzemal za Liege, rudarsko in industrijsko središče na vzhodu Belgije. Ker niso mogli doseči soglasja, je obveljala kompromisna rešitev - Luksemburg. Vendar tam ni bilo ustrezne dvorane, ki bi bila dovolj velika za zasedanja parlamentarne skupščine ESPJ. Najbližja je bila na Svetu Evrope, v Strasbourgu. Tako je leta 1952 alžaška prestolnica, simbol francosko-nemške sprave, postala prizorišče plenarnih zasedanj evropskih parlamentarcev.

Ko je bila leta 1957 ustanovljena Evropska gospodarska skupnost (EGS), so se pristojnosti institucij povečale in del dejavnosti se je preselil v Bruselj. Finančne in pravne zadeve, vključno z Računskim sodiščem, so ostale v Luksemburgu, v belgijskem glavnem mestu pa sta začela delovati Komisija ter Svet ministrov. Tudi Evropski parlament, ki se tako imenuje od marca 1962, je večino svojega delovanja postopno preselil v Bruselj.

S sprejetjem poročila, ki ga je pripravil Derek Prag, britanski konservativni poslanec, je Evropski parlament januarja 1989 tudi uradno potrdil delno selitev v Bruselj, kjer je bližje ostalima dvema institucijama. Plenarna zasedanja še vedno potekajo v Strasbourgu, z dodatnimi "mini" zasedanji v Bruslju in razdelitev na tri delovna mesta, kot jo poznamo danes, je postala pravno dejstvo.

Belgija in Francija se dolgo nista mogli dogovoriti kje bi bil uradni sedež parlamenta. Soglasje je bilo doseženo šele na Evropskem svetu v Edinburghu leta 1992. Belgija se je strinjala, da Strasbourg postane uradni sedež, kjer je na leto dvanajst plenarnih zasedanj, vendar pa so ostale dejavnosti (seje odborov, sestanki političnih skupin dodatna zasedanja) v Bruslju. Dogovor je bil nato zapisan še v Amsterdamsko pogodbo, ki je začela veljati leta 1999.

Parlament, ki ima od leta 2004 že 732 poslancev, ni več najemnik dvorane Sveta

Evrope, ampak ima dve dvorani za plenarna zasedanja - eno v Strasbourgu in drugo v Bruslju - generalni sekretariat pa ostaja v Luksemburgu. Vroče razprave o smiselnosti treh sedežev, tako kar se tiče stroškov kot same praktičnosti, so vedno znova na dnevnem redu. Vendar pa bi bila kakršnakoli sprememba trenutne ureditve predmet soglasja v drugi instituciji - Svetu EU.